

Bekering en zoektocht naar identiteit

Sociaal bewogen predikanten opleiden Colombia

Jeannet Bierman geeft les aan theologiestudenten in Cali, Colombia. Zij vertelt ons het verhaal van student Yovanny, een inheemse man die ooit wegvluchtte van zijn geboortegrond vanwege het geweld in zijn regio.

Studie en sport

Er wordt hier op de campus niet alleen gestudeerd maar ook veel gevoetbald. De studenten zijn altijd op tijd voor de training en voor de wedstrijden. Het kán dus wel zeg ik af en toe in een college. Een beetje moralistisch misschien maar wel gemeend. Er wordt gespeeld tegen jongeren uit een Baptistenkerk maar ook tegen teams uit naburige wijken. Ook voor Yovanny is voetballen een passie. Hij woont schuin tegenover me met zijn vrouw en hun dochtertje. Colleges hoeft hij niet meer te volgen. Hij probeert dit jaar zijn eindschiptie te schrijven.

Eén van de vele ontheemden

14 jaar geleden is hij met zijn ouders en zus in Cali komen wonen. Zoals duizenden andere ontheemden zijn ze gevlucht voor het geweld. De zwager van Yovanny is vermoord door de guerrilla's en de zaak van zijn vader ging failliet. De wijk waar ze terecht komen heet Agua Blanca. Een plek waar nog dagelijks veel mensen, ook Venezolanen een stuk land bezetten in de hoop dat wanneer ze er een huis bouwen het gelegaliseerd wordt en er in de toekomst water en elektriciteit komt.

Bekering

"In die tijd geloofde ik niet in God en was ik ook helemaal niet geïnteresseerd in waar de kerken mee bezig waren. Ik werkte hard in de bouw en in restaurants om te overleven. Tot ik op een keer meegenomen werd naar de kerk door vrienden. De begrafenis van de oma van één van die vrienden maakte veel indruk op me. In die dienst had ik het gevoel dat ik God ontmoette. Ik voelde me thuis in de eenvoudige kerk waar alleen arme en ontheemde mensen kwamen. De pastor was een uitgetreden guerrillero die veel sprak over sociale gerechtigheid en z'n woorden ook in de praktijk bracht. En ik werd steeds actiever in deze kerk. Op een dag nam de pastor me mee naar de universiteit en zo ben ik in aanraking gekomen met de studie theologie. Er ging een wereld voor me open. Vanuit de analyse van de samenleving, vanuit mijn context ging ik de verhalen uit de Bijbel anders lezen. Ik kon me identificeren met sommige Bijbelse figuren en het was alsof de profeten in Colombia rondliepen.

Yovanny (rechts) met vrouw en dochtertje

Teleurstelling en op zoek naar identiteit

Maar na een paar jaar ging het helemaal mis. De kerk groeide en groeide en werd hiërarchisch, de pastor en zijn kerkenraad veranderden in potentaten en de corruptie kreeg steeds meer mensen in z'n greep. Toen dit alles onbespreekbaar bleek te zijn, heb ik mij uitgeschreven uit de kerk en ben ik ook gestopt met de studie theologie. Ik was verschrikkelijk gedesillusioneerd. Eén van de professoren hield echter contact met me en stelde me in de gelegenheid kennis te maken met groepen inheemsen op het platteland, waar hij geregeld mee optrok. Zij leefden in grote armoede en hadden geregeld te maken met geweld. Ik raakte onder de indruk van de relatie die zij hadden met de natuur en het land dat ze bewoonden en bewerkten. Vanaf de eerste ontmoeting ging ik me meer verdiepen in mijn eigen achtergrond. Mijn vader is inheems maar het speelde nooit een rol, het kwam eigenlijk nooit ter sprake in onze familie. Nu zag ik het als een belangrijk onderdeel van mijn identiteit."